

да ходъятъ единъ до другъ: ако ся удари о скалѫ, ако падне на плитко мѣсто, ако ся застигне отъ бурѣ, корабъ-тъ лесно може да потъне; а кога е море-то покрито съ ледъ, тогава никакво сообщеніе не може да става по него. Още и самы-тѣ брѣгове имать различно свойство: до единъ може да пристане корабъ, до другы това не е возможно. Нека си прѣдставимъ, че нѣкоя часть отъ суши-тѫ, поради кризинж-тѫ на брѣжиш-тѫ ѹ линіјъ, има дѣлъгъ брѣгъ; но ако е тойзи брѣгъ такъвъ, чото да не е возможно да ся пристапи до него, то каква полза за неяк странѣ отъ това, че ся намира тя до море-то.

Брѣгове-тѣ вообще можемъ да раздѣлимъ на два рода: *высокы и низскы*. При высокы-тѣ брѣгове море-то быва обыкновенно твърдѣ дѣлбоко, та корабы-тѣ могжатъ лесно да достаѣпять до нихъ; при низскы-тѣ брѣгове море-то быва обыкновенно твърдѣ плитко, а памѣсти толкосъ плитко, чото не само корабы, но и ладіи далече не могжатъ да достаѣпять до брѣга. Затова высокы-тѣ брѣгове ся отличаватъ вообще съ свої-тѫ достаѣпность, а низскы-тѣ — со свої-тѫ недостаѣпность; при първы-тѣ има твърдѣ много гради пристанища; при вторы-тѣ, ако и да правъятъ на времени пристанища, но тѣ струватъ твърдѣ голѣмы трудове и пары. Съ достаѣпны брѣгове ся отличаватъ: а) въ Европѣ — полуостровы-тѣ Пиренейскыи, Апенинскыи, Балканскыи и островъ Великобританія; б) въ Азії — полуостровъ Индостанъ на западъ, полуостровъ Малакка, и Зондскы-тѣ островы; с) въ Африкѣ — само южно-то ѹ краище; д) въ Америкѣ — всичко-то ѹ западно краище и восточно-то отъ європѣ Аме-